

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 44 af
25. november 2005 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
(AMU Alm. del).**

Spørgsmål nr. 44:

Ministeren bedes kommentere den anonymiserede henvendelse vedrørende kontanthjælp til syge, jf. alm. del- bilag 63.

December 2005

Vores sag

05-119-0430/304-0006

Svar:

Henvendelsen vedrører kritik af den kommunale sagsbehandling i forbindelse med udbetaling af hjælp til en ung mand på 21 år, der er alvorligt syg.

Det gør dybt indtryk, når jeg som her hører om, at alvorlig sygdom rammer et helt ungt menneske. Jeg er helt enig med brevskriveren i, at det er i situationer som denne, er det helt centralt, at vores velfærdssystem virker effektivt, og at der gives den bedst mulige hjælp. Det er vigtigt, at kommunen ikke belaster alvorligt syge unødvendigt, men i stedet hjælper i forhold til den enkeltes individuelle behov.

Jeg vil derfor også godt slå fast, at det ikke er regeringens politik, at syge kontanthjælpsmodtagere skal mødes med mistro og stive regler, når de har brug for hjælp fra det offentlige. Tværtimod søger vi løbende at tilpasse reglerne med henblik på, at rammerne for den lokale service er bedst mulig.

Det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for den kommunale sagsbehandling. Den skal inden for lovgivningens rammer tilrettelægge sagsbehandlingen, således at borgerens behov bedst muligt tilgodeses. Rammerne for behandling af sager om kontanthjælp er først og fremmest fastsat i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om aktiv socialpolitik.

Generelt om reglerne kan jeg oplyse, at kommunen skal behandle ansøgninger om hjælp i forhold til alle de muligheder for hjælp, der er efter den sociale lovgivning – dvs. kommunen skal foretage en helhedsvurdering af sagen.

Kommunen skal løbende følge sagen og sikre sig, at betingelserne for hjælpen er opfyldt, og kommunen skal samtidig være opmærksom på, om der er behov for andre former for hjælp til den pågældende, f.eks. hjælpemuligheder efter serviceloven. Sagen skal følges op senest 3 måneder efter seneste henvendelse, eller 3 måneder efter at sagen senest har været vurderet.

Det er kommunen, der har ansvaret for at få oplyst en sag i tilstrækkeligt omfang, men kommunen kan bede personen, der søger om hjælp, om at medvirke til de få de nødvendig oplysninger frem, herunder om at fremskaffe lægeerklæringer. Der må kun bedes om de oplysninger, der har betydning for sagen. Kommunen kan med samtykke fra borgeren indhente oplysninger fra andre myndigheder til brug for sagen.

Samlet gælder, at reglerne skal medvirke til at sikre, at borgeren får indflydelse på sin egen sag, og at der ikke indhentes oplysninger uden borgerens viden eller medvirken. Opfølgningen på hjælpen skal sikre, at hjælpen udbetales korrekt, men den skal også bidrage til at sikre, at evt. nye behov hos borgeren kan tilgodeses.

Det er min opfattelse, at der er en god balance i de regler der gælder for behandling af sager om kontanthjælp, således at både borgernes behov kan tilgodeses, samtidig med at der sikres den nødvendige dokumentation for retten til udbetaling af ydelserne.

Det er også mit indtryk, at langt de fleste kommuner udfylder rammerne med fornøden hensyntagen til den enkeltes særlige individuelle behov for støtte, men man kan næppe gardere sig helt imod, at der kan opstå situationer som den pågældende. Hvis man er utilfreds med sagsbehandlingen, kan man rette henvendelse til borgmesteren eller kommunalbestyrelsen herom, så kommunen fremover kan yde en bedre service.